

holdet i Lagtinget er dette, at man anbefaler det ene og fraraader det andet, saa mener jeg, at vi selv er berettigede til at skønne over denne Sag.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Samuelson hævdede paa ny, at her var Tale om at yde den færøske Højskole en ekstraordinær, en særlig Anerkendelse. Jeg har allerede hævdet, og jeg vil hævde paa ny, at dette ikke er rigtigt. Der findes paa Finanslovene gennem Aarene mange Bevillinger, der betegnes som ekstraordinære, uden at man med disse Bevillinger har villet give nogen særlig Udmærkelse, hverken til den ene eller til den anden, men naar der har været ekstraordinære Forhold til Stede, har man givet en ekstraordinær Bevilling. Om man kalder den midlertidig eller ekstraordinær, er et rent formelt Spørgsmaal, jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende hævde, at der her ikke er Tale om at yde den færøske Højskole en ekstraordinær Anerkendelse, her er Tale om at tage de særlige Forhold paa Færøerne i Betragtning og som Følge deraf yde et midlertidigt Tilskud til Skolen. Om man kalder det ekstraordinært eller giver det et andet Navn, er for mig ganske uden Betydning.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at han vilde med Glæde se, at man gav en større Bevilling, for at den færøske Ungdom lettere kunde komme herved paa danske Højskoler. Jeg skulde ikke have noget imod, om man stillede den færøske Ungdom saa gunstigt som muligt, men hvis man nu gjorde det i Aar og samtidig nægtede den færøske Højskole Muligheden for fortsat at virke, saa havde man taget direkte Parti imod denne Skole, thi det er klart, at saa vilde alene denne Omstændighed, at man gav en særlig Bevilling til at sende den færøske Ungdom herved være vendt direkte mod den færøske Højskole. Og det tror jeg ikke vilde være heldigt. Jeg kan paa ny anbefale at stemme for Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet.

Samuelson: Det er vel unyttigt at diskutere med det ærede Medlem Hr. Rode om, hvorvidt denne Bevilling paa 2 000 Kr. er begrundet eller ikke begrundet. Nogen Begrundelse har jeg ikke hørt før i dette Øjeblik, hvor det ærede Medlem siger, at 2 000 Kr. gav man i Fjor, og derfor vil man ogsaa give 2 000 Kr. i Aar. Det er naturligvis ogsaa en Begrundelse. Men det ærede Medlem udtalte før, at det Tilskud, her var Tale om, vistnok heller ikke var tilstrækkeligt til at holde den færøske Højskole i Live,

og derfor sagde jeg, at saa kunde jeg ikke se Begrundelsen, for Skolen havde jo søgt om 4 000 Kr. Man maa nemlig ikke tro, at man ved at give 2 000 Kr. imødekommer Andragendet fra den færøske Højskole fuldt ud. Det gør man ikke; den har ansøgt om 4 000 Kr., fordi den mener, at det Beløb er nødvendigt. Imidlertid har Forslagsstillerne ikke ønsket at imødekomme Bestyrelsen for Højskolen, men har spist den af med 2 000 Kr. Det er i Virkeligheden Forholdet.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Rode, at i Lagtinget har vi skønnet saadan paa den ene Side og saadan paa den anden Side, og naar det er Tilfældet, maa Rigsdagen ogsaa have Lov til at skønne. Ja, se det er en anden Side af Sagen. Jeg har aldrig været i Tvivl om, at dette høje Ting havde Ret til at skønne, ogsaa til at skønne i denne Sag, men jeg konstaterer, at hvis dette Ændringsforslag vedtages, saa skønner Folketinget ikke paa samme Maade som Lagtingets Flertal, og det skal interessere mig, naar de samme ærede Medlemmer maaske ved en eller anden Lejlighed senere hen begynder at tale om Lagtingets Myndighed.

Rode: Hvis Bevillingen gives, skønner dette høje Ting nøjagtigt paa samme Maade som Lagtingets Flertal. Lagtingets Flertal har skønnet, at Skolen skal have et Tilskud fra Færøernes Kasse, og vi hernede skønner, at den saa ogsaa bør have et fra den danske Statskasse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2.
vedtoges med 70 Stemmer mod 50.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Korsgaard: Den sædvanlige Regel er jo den, at ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredie Behandling giver man sig til at diskutere Statens finansielle Forhold, men denne tredie Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget sker jo ikke under normale Forhold, idet Regelen er den, at Tillægsbevillingsloven kommer efter Finansloven. I Aar er det blevet omvendt, idet Finansloven altsaa vil komme efter Tillægsbevillingsloven, og en naturlig Konsekvens er da ogsaa, at den, om jeg saa maa sige, storpolitiske Debat, der normalt finder Sted ved